

Iz Milana na Laškem piše „Triest. Zeit.“ 25. dan t. m., da je slana v doljnih krajih, kjer je vse drevje že bolj v cvetji, dosti škode naredila, in ker je oparila prvo berstje murbinih dreves, je osupnila svilorejce. Tudi iz Gorice slišimo, da ni bila slane brez škode za murbe.

Iz Labudske doline na Koroškem 24. aprila. * Zimo smo imeli hudo, snega na kupe. Ozimnina je tu in tam, posebno pa na dobrih njivah, hudo terpela, podorati jo bodo morali. Sadje dobro kaže, hruške in jabelka bodo zlo cvetele; da bi jih le slana ne zamorila, katero imamo skoraj vsako jutro, zlasti danes zjutraj je bilo belo kakor da bi sneg padel bil.

Iz Ljubljane. Prežalostno novico imamo danes povedati. Visoko spoštovani in ljubljani gosp. stolni prošt dr. Ladinig so v saboto umerli; v pondeljk dopoldne je bil pogreb; tolika množica ljudi iz vseh stanov je šla za pogrebom, da ne pomnimo že dolgo tolike. Pred pogrebom so v stolni cerkvi, kamor so truplo umerlega gosp. proštaprenesli, bile bilje, po biljah pa so maševali svetli gosp. knezo-škof; pokopavali pa so Celjski opat prečast. gosp. Vodušek, ki so nalaš za tega voljo iz Celja v Ljubljano prišli, da ste tako dve škofii nepozabljivemu gospodu, ki so bili tudi častni korar lavantinski, poslednjo čast skazale.

Novičar iz raznih krajev.

Vradni časnik Budo-Peštiški na drobno popisuje potovanje presv. Cesarja in Cesarice po Ogerskem, iz kterelega potopisa se vidi, da se bota prihodnji pondeljk, 4. dan t. m. po Donavi v Budo-Pešt pripeljala in okoli 7 tednov, to je, do 28. rožnika po ogerski deželi potovala. Med brezštevilnimi slovesnostmi, s katerimi bojo Nju Veličanstvi sprejemali — piše gori imenovani časnik — Ju bo na poti skozi Veliko-Vardajnsko okrajno čez 20.000 jezdicov (plemenitašev, mestnjanov in kmetov) v narodni obleki in v več kerdel razdeljenih spremljalo. — Dunajski časniki pišejo, da 5 družb se je že ponudilo, ktere želé dunajsko-teržaško železnico kupiti. — Po veliki toploti, ki je bila že povsod, je nastopilo poslednje dni preteklega tedna merzlo vreme; dunajsko okolico je pobelil v saboto celó sneg. — Kakor se iz najnovejši hnovíc čuje, bi utegnilo sedaj švajcarsko-pruske pravde kmali konec biti. — Angležka vlada hoče z vso silo nad Kitajce udariti; po časniku „Pajs“ bode poslala 20.000 vojakov nad-nje, in po časniku „Times“ ima vsa armada, kar je je v izhodnih Indijah odveč, se podati v Kino in z obsédo otoka Formosa vojsko začeti. Ker bojo tedaj prebivavci „nebeškega kraljestva“ ob kratkem obračali pozornost svetá na-se, bomo v našem listu to deželo in nje stanovnike pri prvi priložnosti nekoliko popisali. — Knez Danilo je Pariz zapustil in se na Dunaj podal, odkodar se bo čez Terst in Kotar domú v Černogoro vrnil. Govori se, da jo je v Parizu precej dobro opravil in da mu je cesar Napoleon zato dober, kar je po nasvetu avstrijske vlade v turško-rusevski vojski svoj narod berzdal, da ni vnel na Turškem še večjih homatij; s tem pa se je zameril rusovski vladi. Za to zamero ga pa hočete francozka in angležka vlada odškodovati in ga na skerbi imeti pri turškem sultanu; sliši se tedaj, da prihodnji mesec se bojo trije glavarji osmerih najimenitnejših plemen iz Černogore v Carigrad podali, da se bojo tam nadalje pogovorili o zadevah svoje dežele. Rodovina Petrovičev bo v kakih 14 dneh Kotar in morebiti tudi Dalmacijo zapustila. Iz Dunaja pa se piše, da — v začudenje vseh diplomatov — je unidan rusovska vlada po svojem poročniku na Dunaji avstrijski vladi vediti dala, da je zastran Černogore ž njo popolnoma edinih misel. Politiki hočejo vediti, da knez Danilo ne stoji več pod krilom rusovske vlade, ktera bi rada vidila, da bi se knez odpovedal vladii. — V Moldavi in Vlahii bojo 21. rožnika

volitve za državni zbor; dvé stranki: ena za edinstvo obeh dežel, druga zoper to, napeljuje sedaj vodo na svoj malin. — Vse govori v Parizu od nove znanjbe škocijskega inženirja Allan-a, po kateri bo vprihodnje, ako se popolnoma poterdi, elektrika, to je tista moč, ki je v bliskuu ali streli, namesto vodenega sopuha ali soparagonila vozove na železnici, barke po morji itd. Imenitna je ta znanjba zato, ker bo potem vožnja bolji kup, čeravno se ne more nova znanjba imenovati, ker že pred 20 leti je prof. Jakobi na Nevi v Petrogradu barko gonil z električno baterijo, — al cink, ki se za to potrebuje, je predrag. Ako bo po Allanovi znanjbi železo res namestovalo cink, je pa znanjba neprecenljiva.

Kukovica.

Kak lepo vedro se deni!

Že mladi den pozdravlja nas,
Zdaj spati več nam ne pusti,
Ker delat mor'mo, drag je čas;
Pa v temnem gaji kukovca
Mi tudi mira več ne da:
Ku, ku, ku, ku, ku, kukovca.

Preljubo sonce shaja že,
No gore z žarki že zlatí,
Naj vsaki le na delo gre,
Da zajterka ne zamudi,
Drugač bo jemu kukovca
Le žalostno popevala,
Ku, ku, ku, ku, ku, kukovca.

Na hojkovih veršičekih
Vse živo budnih ptic sedí,
Kdo ne bi rad poslušal jih,
Ker vsaka nas zlo veseli;
Med jimi pa le kukovca
Najbolje glasno peti zna:
Ku, ku, ku, ku, ku, kukovca.

Pri sosedu se že kadí,
Tam prišel bode dnes orač,
Obeda naj se veseli,
Saj perhkkih bo dobil pogač,
Al le še jemu kukovca
Veselo je popevala
Ku, ku, ku, ku, ku, kukovca.

Škerjančeka veseli krič
Vam serce more probudit';
Še slajše se glasi slavič
V zelenem, gostem gaji skrit.
Kričeča plaha kukovca
Pa sploh le eno pesem 'ma:
Ku, ku, ku, ku, ku, kukovca.

Družina davno vstala je,
Oprav'la skerbno vso živad,
Zato naj hitro k mizi gré,
No zajterk se joj more dat',
Tam zvonaj pa le kukovca
Pred oknom je prepevala:
Ku, ku, ku, ku, ku, kukovca.

Na bregi tam se pasejo
V dišeči travi ovčice,
Vesele ovčarice so.
Ki rano vseli pasejo;
Zato pa tudi kukovca
Jih zgodaj je pozdravljala,
Ku, ku, ku, ku, ku, kukovca.

Kde mir no složnost je,
Pravica no pobožnost še,
Tam tudi Bog svoj blagor dá,
Veselo napreduje vse,
Al tam se tudi kukovca
Bo vselej rada glasila:
Ku, ku, ku, ku, ku, kukovca.

Vertnar zaliva rožice,
Ki že razevetajo lepo,
Sej so za pridne deklice,
Da z jimi se opletajo,
In jim je tudi kukovca
Že rano pet' pomagala:
Ku, ku, ku, ku, ku, kukovca.

Kdo čisto, mirno vest ima,
Z nami rad popéval bo,
Ker kratko tukaj smo domá,
Zato se zdaj veselimo;
Odišla bo tudi kukovca
Ne bo nam več popevala:
Ku, ku, ku, ku, ku, kukovca.

Pogovori vredništva. Gosp. J. V. v C.: Hvale vreden je Vaš namen spraviti na dan rastlinoznanstvo, in ker iz serca želimo, da bi doveršili kar ste lepo sklenili, Vam bomo radi v pomoč kolikor moremo. Po „Novicah“ pa naberati slov. rastl. imen na razglašene latinske, bi bila predolga pot in tudi ne dosti zanesljiva. Svetujemo Vam tedaj krajšo in gotovšo. Znano nam je, da gosp. fajmošter J. Medved so spisali celo knjižico slov. in lat. imen rastlinskih, ktero rabijo sedaj gosp. fajmošter Zalokar za svoj slovník; tudi v rokopisu gosp. A. Fleišman-a je velika nabirka rastl. imen kakor menda tudi v nabirki gosp. D. Dežmana. Vsi ti gospodje — pa še morebiti drugi drugod, ki nam niso znani — kritično naberajo že mnogo let imena in imajo tolike zaklade, ki bi jih od drugih strani po „Novicah“ menda nabrali ne mogli. Namesto tedaj po malem in — kakor smo rekli — nezanesljivo nabirati besede, je bolje, da se naravnost obrnemo do omenjenih zakladov. Tudi v gosp. dr. Wurzbachovem knjigopisji, ktero omenuje današnji „Slov. popotnik“, nahajamo med slovenskimi, leta 1853 in 1854 izdanimi buvami knjižico pod naslovom: „Cvetna slovenska“ od Reussa. Nam je sicer ta knjižica popolnoma neznana, pa ker stoji v omenjenem imeniku, mora gotovo tudi biti na svetlem. — Zeljo za dopis iz Vel. Vam bomo radi spomnili; le prosimo nas takrat opomniti.